

Az Év Coacha pályázat 2015 Szakmai zsűri értékelése

A versenyben a **"Most van az a pont, hogy elengedem!"** című pályázat lett a nyertes a bíráló bizottság egyhangú szavazata alapján.

A nyertes pályázatban jelent meg számunkra legegységesebben a módszertani virtuozitás, a coaching módszertan, illetve az eszközkészlet világos és értő használata.

A coach nem félt az ügyfél érzelmeivel dolgozni. Külön figyelemre méltó, hogy az egyik legnehezebb emberi érzéssel, az ügyfél szégyenérzetével is magabiztosan dolgozott.

Az élő kapcsolódás igazi mélységet hozott létre.

Ebben a pályázatban tudtuk leginkább tetten érni a coaching igazi mélységét, és a folyamat kézben tartottsága mellett, a megtartó türelem és elfogadás harmóniáját.

Jó volt érzékelni, és ünnepelni, ahogy a coach reflektál a saját sürgetettség érzésére, és ahogy engedi, hogy feltáruljon maga előtt is a gyors siker elérésének csábítása, majd ennek legyőzése, ezzel mintegy teret és időt adva a valódi tanulási folyamatnak.

A coach világosan és tudatosan fogalmazta meg, hogy pontosan mit csinált, és hogy az, amit csinált, hogyan járult hozzá a haladáshoz, azaz ügyfele fejlődéséhez.

A coach jelenléte a folyamat során végig erős, és az esetet szemlélő számára kifejezetten tapintható maradt.

Ez a különleges jelenlét, a coach saját tudatosságának és figyelmének olyan önreflektív mélységét eredményezte, ami a leírás pontosságában és minőségében is egyértelműen megjelent.

A coach figyelmének kifinomultsága, komplexitása és sokfélesége az alábbiakban nyilvánult meg:

- Az ügyfélre való figyelem: „eleinte kevesebbet kérdezek, nagyon figyelek, visszacsatolok, elfogadó, megerősítő vagyok”
- A coach önmagára való figyelme: „Belső dilemmám: aktív intervenció vs. várakozás, „gáz vs. fék”. A felismerést követően megengedtem magamnak a türelmet, a lassúságot a folyamat során.”
- A kapcsolatukra irányuló figyelem: “Saját fenti változásom lényege az idő sürgetésének elengedése, a „gáz! üzemmód” készítésének megszelídítése volt. Ez Kliensem számára bizto(nságo)s közeget teremtett.”

- Figyelem a jelenben kibontakozó jövőre: "akkor ő már „belülről tudja”, hogy van megoldás a számára!"
- A folyamatra irányuló figyelem: "Észleltem, hogy a csönd, lassúság érleli benne az eredményt; engedtem"
- Az ügyfél belső dinamikájának megfigyelése: „Egy ‘felettes hatalom’ típusú kapcsolatban ő ‘anullálva’ van, a helyzetre semmiféle hatása nincs” – oldódás: igenis van beleszólása, lehetősége és ereje saját feltételrendszerét alkotni, megfogalmazni és ezzel egyenrangúként megjelenni a kapcsolatban.”

Ez a pályamunka mintaszerűen illeszkedik, véleményünk szerint, az ICF coaching definíciójához.

A coach mert coach lenni!

A folyamat során egyértelművé vált számunkra az is, hogy a coach mit tanult a coaching folyamat során:

- a türelem kitágítja az időélményt
- a coachnak hatékonyan kell menedzselnie saját magát a folyamat során, a „fegyelmezett működés” fontos volt a coach számára
- „az oknyomozást akárhogy hív, el kell engedni”
- ha a folyamat során a lelki fejlődést és a tudatosítást előtérbe tudjuk helyezni, és nem a közvetlen sikerre hajtunk, akkor nagyobb eséllyel célba érünk, és a végén az akciótervezés: jutalomjáték.

A nyertes pályázat mindezek mellett újszerű stílust hozott magában az esetleírásban is.

Gratulálunk a nyertesnek!

A bírálók:

Delevic Zita, PhD, SPHR, PCC, CPCC

Horváth Tünde, MA, MCC

Járdán Tamás, MBA, PMP, PCC

Karácsonyi András, PCC

Mezei Andrea, PCC